

ת"פ 45160/10/17 - א א ל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 45160-10-17 מדינת ישראל נ' ל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת אתי כריף
מבקש	א א ל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשת פסלות מיום 13.12.18 מלהמשיך בשמיעת הראיות בעניינו של המבקש (להלן: "הנאשם").

רקע

כנגד הנאשם הוגש ביום 24.10.17 כתב אישום, המייחס לו תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

הנאשם, אשר מייצג את עצמו לאחר שחרור מייצוג של סנגור פרטי והסנגוריה הציבורית, כפר באופן גורף באשמה בפני כב' השופט עמית פרייז ביום 17.5.18, שאז גם נדחו טענותיו המקדמיות ונקבע כי הן מצריכות בירור עובדתי.

שמיעת הראיות החלה לפני ביום 12.9.18 שאז בין היתר נחשפתי לעדות המתלוננת, לעדות השוטר גובה הודעת הנאשם, לתמונות ותיעוד רפואי, לא לפני שנקבע בפתח הדיון, פעם נוספת, כי טענותיו המקדמיות של הנאשם יתבררו במסגרת הליך ההוכחות.

מאז ועד לאחרונה, הוגשו עשרות רבות של בקשות על ידי הנאשם, והובהר לו, הבהר היטב חזר ושנו, הן על ידי מותב זה והן על ידי כב' הנשיאה השופטת עינת רון אשר בקשותיו הועברו לבקשתו גם לעיונה, כי טענותיו המקדמיות יתבררו בסיום הליך שמיעת הראיות.

שמיעת הוכחות מיום 12.9.18

הליך ההוכחות החל ביום 12.9.18 והמשכו נדחה ליום 12.11.18. יוער תחילה כי דיון זה הוקלט באופן עצמאי על ידי הנאשם בניגוד להחלטתי מיום 6.9.18, בה נקבע כי בקשת הנאשם להקלטת הדיון, בסד הזמנים בו הוגשה בפתח פגרת ראש השנה נדחת לעת הזו והיא תידון במעמד הצדדים בפתח הדיון. חרף האמור הודיע הנאשם כי "הקלטה תהיה!"

הדברים קיבלו ביטוי בהערת בית משפט במועד זה:

חרף החלטת בית המשפט מיום 6.9.18 לפיה הבקשה להקליט את הדיון נדחתה, מונחת בפני "בקשה" מהיום שבה מודיע הנאשם כי "הקלטה תהיה! בלי קשר לתשובתכם".

אין לי אלא להצר על תגובה זו ובפרט שבית המשפט נתן פתח להקלטת הדיון ובלבד שיתאפשר למאשימה להגיב על בקשה זו, כמו כן יתאפשר למזכירות בימ"ש לעמוד על הקלטה גלויה ומקצועית באמצעות בית המשפט ולא על ידי כל גורם חיצוני. עשיית דין עצמי כפי שגם מאבטח באולמי הצביע עליה מנוגדת לסעיף 68 ב' (ב) לחוק בית המשפט נוסח משולב התשמ"ד - 1984 אשר מסדיר את סוגיית הקלטת הדיון.

הגם שצודק הנאשם כי אין איסור בספר החוקים על הקלטה קולית, וודאי יודע הוא כי העתירות לבקשה אינה כלאחר יד והיא כפופה להחלטה אחרת של בית המשפט, כמו גם חובתו של ביהמ"ש לשמור בידיו את ההקלטה ולאפשר לבעל דין להאזין לה והכל בהתאם לסעיף 68 ב' (ב) לחוק.

למותר לציין כי פרוטוקול הדיון כבכל הליך פלילי ובכלל משקף באופן מדויק את חילופי הדברים בהסתייגויות האמורות בסעיף 68 א' (א) לחוק וברי כי כל צד יכול בתום הדיון ככל והוא סבור כך, להגיש בקשה לתיקון הפרוטוקול. לגופו של עניין ולמען ההגינות ומראית פני הצדק אאפשר לב"כ מאשימה להביע עמדתו לעניין הקלטת הדיון במועד הבא בלבד, והחלטתי בעניינו של הקלטת דיון זה עומדת בעינה גם על מנת שלא ליצור חלילה פרוטוקול מקביל.

המשך שמיעת הוכחות ביום 12.11.18

לבקשת הנאשם, לדיון הנדחה שנקבע ליום 12.11.18, זומנה הקלטה על ידי בית המשפט, כן זומנו והתייצבו עדי תביעה נוספים.

בפתח הדיון, העלה הנאשם טענת פסלות כנגד מותב אחר, כבוד השופט עמית פרייז, ועמד על דחיית הדיון. חרף החלטות בית המשפט הנאשם סרב להמשיך בניהול ההליך ובשמיעת העדים גם לאחר שהוזהר כי התנהלותו תביא להטלת הוצאות.

בסופו של דבר הדיון נדחה, והוטלו על הנאשם הוצאות בגין בזבזו ישיבת היום, התייצבות עדים והקלטה. בפרוטוקול נקבע בין היתר כי:

"עדי תביעה 2, 4 ו-5 התייצבו לדיון היום, למרבה הצער למרות החלטותי אין כל רלוונטיות לבקשת הנאשם לפסול את כבוד השופט עמית פרייז לצורך הדיון הנוכחי עלו בתוהו. הנאשם מסרב להמשיך במשפטו והרי שהוא מייצג את עצמו. בנסיבות אלה לא ניתן להמשיך את ניהול ההליך התקין על מנת לאפשר לנאשם למצות את בקשותיו. יחד עם זאת יומנו של בית המשפט אינו הפקר, וודאי לא זמנם של העדים ושל הצדדים שהתייצבו היום לדיון. אשר על כן הנאשם יישא בהוצאות ישיבת היום בסך 2000 שקלים אשר ישולמו לאוצר המדינה...."

מהות בקשת הפסלות דנן

בקשת הפסלות מתייחסת לשניים:

1. הבעת עמדת בית המשפט בדיון מיום 12.9.18, כפי שנשמע בהקלטה העצמאית, לפיה, כנטען בבקשת הנאשם בית המשפט אומר "אין להשיב לאשמה, כלל לא רואה במקרה הנוכחי". בכך לטעמו יש כדי לבסס חשש אובייקטיבי למשוא פנים ובלושנו של הנאשם **"אין על מה אפילו לדבר, הדבר תומך לחלוטין בגיבוש דעה כבר של השופטת כרייף, דעה קדומה, משוא פנים אכזרי אפילו"**.

2. דרישה לבטל את ההוצאות שניתנו בדיון מיום 12.11.18, ובלשון של הנאשם **"אני דורש לבטל קנס שנתת לי על 2000 אלף שקל ולאור הנזק דורש פיצוי שאת גרמת לי בשווי 50,000 אלף שקלים חדשים... זאת רק ההתחלה"**.

בקשת הפסלות הועברה להתייחסות המאשימה.

מתגובת המאשימה אשר הוגשה ביום 18.12.18, עולה כי טענותיו של הנאשם מנותקות לחלוטין מהתרשמות המאשימה וההוצאות נפסקו בצדק רב לאור התנהלותו של המבקש.

דין ומסקנות

הבקשה לביטול ההוצאות כמו גם בקשת הפסלות נדחית בהעדר תשתית אובייקטיבית לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים והכל מהנימוקים הבאים:

עילת פסלות שופט מלשבת בדיון קבועה בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: **"החוק"**) וסעיף 77א(א) הרלוונטי בעניינו מורה כי **"שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"**.

תחושתו הסובייקטיבית של הנאשם כי נוצרה בליבי דעה קדומה לגביו, אין בה, כשלעצמה כדי להקים עילת פסלות (ע"פ 10076/09 **יעקב אלוש נ' מדינת ישראל** (3.12.18), רע"פ 9017/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.7.18)).

גם אם אתעלם מכך שהקלטה זו נעשתה באופן עצמאי על ידי הנאשם בניגוד להחלטת בית המשפט, הרי שהפרוטוקול מיום 12.9.18 משקף את מהלך הדיון, ולא הוגשה כל בקשה מטעם הנאשם לתיקונו. ובכל מקרה, בית המשפט מגבש עמדתו בצורה ברורה וחד משמעית רק במסגרת הכרעת הדין.

לגופו של עניין, טענותיו המקדמיות של הנאשם נדחו ולא אחת. למעלה מהנדרש, יאמר בקליפת האגוז כי המשמעות המעשית של טענת "אין להשיב לאשמה" בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב -

1982, הינה כי "נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין". לצורך קבלת טענה זו, ההנחה היא כי אין בראיות התביעה כדי לבסס הרשעה "אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי" במצב כזה, אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן, שהרי אין לו בפני "מה" להתגונן (עפ (ארצי) מדינת ישראל נ' יוסף חכמון (29.11.18) על רקע האמור, ובשים לב לשלב הדיוני נושא הטענה, לעובדות האישום, לעמדת הנאשם ולרשימת עדי התביעה עליהם נמנית המתלוננת, אין כל מקום לקבוע כי ראיות התביעה אינן מבססות את אשמת הנאשם ולו ברמה הלכאורית בלבד עוד טרם נפרשה פרשת ההגנה ונשמעו הסיכומים.

בנוסף, טענת הפסלות לא הועלתה בהזדמנות הראשונה כשהתגלתה לכאורה עילת הפסלות, אלא רק בהמשך לטענת פסלות אחרת שהעלה הנאשם בעניינו של כב' השופט עמית פרייז בדיון מיום 12.11.18, בגינה נאלץ בית המשפט לדחות את דיון ההוכחות שאליו זומנו עדים והקלטה לבקשת הנאשם, ומשכך הוטלו על הנאשם הוצאות בסך ₪ 2,000 בגין בזבוז ישיבת היום והתנהלותו בהתאם לפרוטוקול, בנסיבות אלה אין כל מקום לבטל את ההחלטה בעניין זה.

בשולי הדברים אוסיף כי מדובר בנאשם שמשפטו החל ביום 24.10.17, מאז הוגשו עשרות רבות של בקשות שונות, בין היתר נדחתה ביום 10.10.18 בקשתו להעביר את הדיון לבית משפט אחר בשל "תכנון בצוותא" של ההליך על ידי המותבים בבית משפט השלום בנתניה. ניסיונות הנאשם לדחות את הבאת ההליך השיפוטי אל סופו, תוך שימוש לרעה בהליכי המשפט בלשון בוטה ומשתלחת כלפי מותבים וכלפי הגורמים המעורבים בתיק, מטופלים על ידי הגורמים הרלוונטיים ולא יסייעו בידי הנאשם בבקשתו.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ט, 23 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.